

tillgifvenhet

Din
ödmjukaste tjänare
Imman. Ilmoni.

Helsingfors d. 18 Dec. 1846.

10

240 *RECEPISSE, 22.XII 1846*
Joensuu LA, Kuopio länskansli

Hans Kejslerliga Majestäts Nådiga befallning, hvarigenom Tidningen Saimas utgifvande från och med nästa år blifvit förbjudet, har gunstigt blifvit mig kommunicerad; hvilket erkännes. Kuopio den 22 December 1846.

20

Joh. Vilh. Snellman
Utgifvare af tidningen
Saima

241 *J. V. SNELLMAN – E. LÖNNROT 26.XII 1846*
FLS, Lönnrotiana

Käraste Broder!

30

Det länge väntade slaget har drabbat och Saima är indragen.

Af sådan anledning är mitt förslag till Dig och min vänskapsfulla begäran:

Sänd hals öfver hufvud till Helsingfors en ansökning om Privilegium för en »Litteraturtidning», att utgifvas från tryckeriet i Kuopio i tvenne häften månatligen.

40

Gif mig sedan fullmakt, att på Dina vägnar här uppgöra bladets affärer. Jag annonserar det i Ditt namn »med biträde af före detta» Kallavesi Redaktionen». Du skrifer första artikeln och signerar L. – För allt, hvad Du skrifer, betalar bladet efter rena behållningens belopp visst per spalt. Jag signerar S., ansvarar för ständig spaltfyllnad och beräknar arfvode likaså.

För ansökning och fullmakt sänder jag kartor. Rabbe kan troligen bedrifva affären snabbast. Pengar till privilegiilösen skall jag besörja.

Hufvudsak är, att allt går fort.

Du riskerar väl en smula af Ditt goda namn. Men allmänheten förstår nog saken, och signaturerna utvisa, hvad hvardera af oss står för. Jag befarar ett afslag och vill bespara Vederbörande detta nya slag mot bildningens talan.

50

Skulle Du möjligen hafva betänkande vid saken, så sänd notis direkt till Nervander i Helsingfors, Jag skall för sådant fall förse honom med annan ansökning och fullmakt.

Lef väl! Guman helsar med mig hjertliga.

Högaktning och tillgifvenhet!
Snellman

Kuopio d. 26 December 46.

242 J. V. SNELLMAN – PROKURATOR 1846, KONCEPT

HUB, JVS handskriftssamling

Hos V<älborne> H:r Prokuratorn, Geh<eime> R<ådet> och Ridd<aren>, såsom den af Monarken allernådigt tillsatte väktaren öfver ett rätt iakttagande af landets lagar och laga former, tvingas jag att åter klaga öfver det fortsatta laglösa handlingssätt, Guvernören i Kuopio län Välborne Adolf Ramsay såsom Censor för Tidningen Saima, hvars utgifvare jag är, ansett sig tillständigt att iakttaga. Jag tvingas dertill, emedan ingen medborgare likgiltigt bör åse uppenbar kränkning af lag, emedan yttranderätten är alltför helig att gifvas till spillo åt det enskilda godtycket, och emedan ett exempel af lagligt skydd för densamma skall mer än hvarje annat medel återkalla från dess möjliga missbrukande. 10

Jag klagar öfver den mig tillfogade kränkningen, öfvertygad att jag icke förlorat mina medborgerliga rättigheter, ehuru det blad, jag utgifvit, ådragit sig Öfverhetens misshag och dess utgifvande genom Högvederbörlig befallning blifvit förbjudet. Tvärtom vågar jag anse mig häri ega ökad rättighet att offentligen ådagalägga, att det rättslöshets tillstånd, hvori det åberopade förfarandet å Censurens sida försatt mig, väl kan ursäktas om icke rättfärdiga månet uttryck af harm, som i bladet förekommit, och som kanske varit närmaste orsak, till det misshag, hvarmed detsamma af landets Högsta Styrelse blifvit ansett, likasom jag hoppas, att just detta förhållande skall göra det tydligare, att den rättvisa, jag begär, på samma gång den bidrager till allmänt förlitande på lagens kraft att skydda hvarje medborgare, skall göra skriftställarens ||uppträdande lugnare|| det medvetande, att hans verksamhet är af lagen icke blott bevakad utan äfven skyddad. 20

Då jag går att inför V<älborne> H<err> P<rokuratorn> och G<eheim> R<ådet> anföra särskilda fakta såsom bevis för, hvad jag angående Guvernören Ramsays tillgöranden såsom Censor anfört, bör jag uttryckligen nämna, att jag icke vill trötta genom en alltför lång rad af exempel. Hvad jag anförer är alltså blott såsom prof på den anda, i hvilken Guvernör Ramsay såsom Censor förfarit. Det orätta i detta förfarande bör väl icke mätas efter vigten af de artiklar, hvilka genom detsamma blifvit undertryckta, utan efter den laglösa godtycklighet, hvarom deras undertryckande bär vittne. Det är också klart, att en skriftställares verksamhet mindre bindes af den ena eller andra artikeln godtyckliga undertryckande, än af den osäkerhet, hvori detta rättslösa tillstånd försätter honom. De prof jag här får, ödmjukast anföra, skola inför V<älborne> H:r P<rokuratorn> och G<eheim> R<ådet> likasom inför hvarje upplyst man, bära vittnesbörd nog, att vid en såbeskaffad censur i detta land intet enda ord kan skrivas för trycket, med säkerhet för författaren att för detsamma få njuta lagens skydd till godo. 30

Såsom bevis för de åsigter Guv<ernör> Ramsay följt i vid censuren af artiklar, som röra för Finland allmänna angelägenheter får jag ödmjukast anföra följande:

I Saima N:o [redacted] för 1846 innehålles under rubriken »Klara fakta»